

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 09.11.2004
KOM(2004) 742 slutlig

Förslag till

RÅDETS BESLUT

**om bemyndigande för Förenade kungariket att tillämpa en befrielse från
klimatförändringsskatten för lågvärdigt fast bränsle i enlighet med artikel 19 i direktiv
2003/96/EG**

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

1. ANSÖKAN

Genom en skrivelse av den 18 juni 2004 ansökte de brittiska myndigheterna hos kommissionen om ett undantag som skulle göra det möjligt för dem att fortsätta att tillämpa skattebefrielse från klimatförändringsskatten på lågvärdigt fast bränsle i enlighet med artikel 19 i rådets direktiv 2003/96/EG¹. I syfte att få de uppgifter den behövde för att kunna ta ställning till ansökan begärde kommissionen ytterligare upplysningar i en skrivelse av den 13 juli som de brittiska myndigheterna svarade på den 10 augusti 2004.

Förenade kungariket införde klimatförändringsskatten den 1 april 2001. Enligt de brittiska myndigheterna är avgiften utformad i syfte att främja energieffektivitet och teknik med lågt kolinnehåll utanför den privata sektorn. Den tillämpas på gas, kol, elektricitet och gasol (för uppvärmning) som används inom industrin och den offentliga sektorn. Det finns ett antal undantag från skatten i syfte att främja god miljövard. Fasta bränslen² med ett värde av mindre än 15 pund sterling per ton, såsom avfall och rester från kol- och koksbrutning är befriade från skatten. Detta är en mycket begränsad lättnad som infördes av miljöskäl samtidigt med avgiftens införande i april 2001, nämligen för att främja användningen av lågvärdigt fast bränsle som annars skulle ha deponerats.

Med ikraftträdandet av direktiv 2003/96/EG måste de medlemsstater som inte beskattar dessa bränslen införa sådana skatter.

De brittiska myndigheterna anser att upphävande av skattebefrielsen leder till att det införs en skatt på samma nivå som den som tas ut för klimatförändringsskatt på kol och koks (11,70 pund sterling per ton). Lågvärdigt kol säljs för i genomsnitt 2,10 pund sterling per ton jämfört med ett genomsnitt på 28 pund sterling per ton för kol av normal kvalitet. Att införa en klimatförändringsskatt till hela skattesatsen skulle därför leda till att priset ökade med mer än sex gånger och medföra att det lågvärdiga kolet försvinner från marknaden och sänds som avfall till deponering. Även om en nedsatt skattesats infördes och klimatförändringsskatten togs ut till den minimiskattesats som fastställs i energiskattedirektivet skulle priset på avfall av fast bränsle mer än fördubblas, och fortfarande trängas ut från marknaden och sändas som avfall till deponering. Detta material har varit undantaget från deponiskatt alltsedan denna skatt infördes i Förenade kungariket.

Alla tillverkare i en annan medlemsstat kan importera dessa varor och dra nytta av skattebefrielsen.

Denna politik är grundad på objektiva principer och genomförs inom en strukturerad ram. Befrielsen är i sig en del i det allmänna systemet. Det ligger i skattens natur och logik (det är en energiskatt) att varor med ett så lågt värmevärde skall vara skattebefriade. Skattesatserna när det gäller klimatförändringsskatten baseras på bränslets energiinnehåll, och avfall av fasta

¹ EGT L 283, 31.10.2003, s. 51. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/75/EG (EGT L 157, 30.4.2004, s. 100).

² "Fasta bränslen" avser endast kol och brunkol, koks och semikoks av kol eller brunkol samt petroleumkoks.

bränslen har ett mycket lägre energiinnehåll än normala fasta bränslen. Det är också i överensstämmelse med skattens miljöskyddande syfte att hellre främja användningen av detta material än att uppmuntra dess deponering.

Befrielsen är begränsad till dem som säljer sådant lågvärdigt fast bränsle och har därför endast en liten inverkan på konkurrens och handel. Enligt de brittiska myndigheternas uppfattning är det en handfull företag (färre än 10) som säljer detta material och alla dessa företag omfattas av skattebefrielsen. Den brittiska statskassans årliga kostnad för den nuvarande skattebefrielsen inom hela sektorn uppgår till cirka 100 000 pund sterling. Dessutom är en eventuell selektivitet med avseende på denna befrielse i överensstämmelse med det brittiska systemets egenart. De brittiska myndigheterna drar slutsatsen att åtgärden inte är ett statligt stöd.

2. KOMMISSIONENS BEDÖMNING

Enligt artikel 19.1 i direktiv 2003/96/EEG får rådet enhälligt, på förslag från kommissionen ge varje medlemsstat tillstånd att av särskilda politiska hänsyn införa ytterligare befrielser eller nedsättningar av punktskatt.

Ansökningar om skattebefrielse i enlighet med artikel 19 i direktiv 2003/96/EEG skall undersökas med avseende på deras förenlighet med gemenskapspolitiken.

Genom skattebefrielsen främjas användningen av lågvärdigt fast bränsle för energiproduktion i stället för deponering. Medan energianvändning ur miljösynpunkt utan tvekan är att föredra framför deponering bör ett korrekt tillvägagångssätt, i överensstämmelse med principen om att förorenaren betalar vara att det tillämpas en lägre skattesats på sådant lågvärdigt fast bränsle i enlighet med dess energiinnehåll. En fullständig skattebefrielse är därför inte i enlighet med systemet natur och logik. Med tanke på materialets olikartade kvalitet och energiinnehåll och de följande svårigheterna att fastställa en exakt skattenivå och med tanke också på att det rör sig om små mängder, kan en fullständig befrielse godtas som en tillfällig åtgärd.

Den begärda åtgärden måste därför vara av begränsad varaktighet. I artikel 19.2 i direktiv 2003/96/EG anges att en sådan åtgärd endast kan beviljas för en period av högst 6 år. Skattebefrielsen för lågvärdigt fast bränsle kan därför gälla till och med 2010. Denna tidsram ger också de brittiska myndigheterna möjlighet att göra en ny bedömning av nyttan av deponiskatt mot bakgrund av det politiska målet att främja energianvändning av lågvärdiga fasta bränslen.

Vad beträffar reglerna om statligt stöd måste det erinras om att dessa gäller oavsett befrielse från punktskatt. Eftersom det uppskattade sammanlagda värdet av befrielsen för alla stödmottagare är 100 000 pund sterling, är det under alla förhållanden osannolikt att värdet av befrielsen för en enda stödmottagare överstiger det tak som fastställts i kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse³.

³ Kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse, (EGT L 10, 13.1.2001, s. 30).

3. BESLUT

Kommissionen föreslår att rådet, i enlighet med artikel 19 i rådets direktiv 2003/96/EG, bemyndigar Förenade kungariket att till och med den 1 januari 2010 tillämpa ett skatteundantag för lågvärdigt fast bränsle.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om bemyndigande av Förenade kungariket att tillämpa en befrielse från klimatförändringsskatten för lågvärdigt fast bränsle i enlighet med artikel 19 i direktiv 2003/96/EG.

(Endast den engelska texten är giltig)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget av upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet⁴, särskilt artikel 19.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,⁵ och

av följande skäl:

- (1) Genom en skrivelse av den 18 juni 2004 ansökte Förenade kungariket om ett undantag som gör det möjligt för dem att fortsätta att tillämpa en befrielse från klimatförändringsskatten på lågvärdigt fast bränsle, i enlighet med artikel 19 i direktiv 2003/96/EG.
- (2) Klimatförändringsskatten är utformad i syfte att främja energieffektivitet och teknik med lågt kolinnehåll utanför den privata sektorn. Den tillämpas på gas, kol, elektricitet och gasol (för uppvärmning) som används för uppvärmning inom industrin och den offentliga sektorn.
- (3) Befrielse från klimatförändringsskatten infördes 2001 för att främja en god miljövard. Fasta bränslen med ett värde av mindre än 15 pund sterling per ton, såsom avfall och rester från kol- och koks brytning är befriade från skatten.
- (4) Genom ikraftträdandet av direktiv 2003/96/EG måste medlemsstater som inte beskattar dessa bränslen inför sådana skatter. Genom en skattebefrielse främjas användningen av lågvärdigt fast bränsle för energiproduktion i stället för deponering. Även om energianvändning är att föredra ur miljösynpunkt framför deponering, skulle en tillämpning av principen om att förorenaren betalar leda till att det tillämpades en lägre skattesats på sådant lågvärdigt

⁴ EGT L 283, 31.10.2003, s. 51. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/75/EG (EGT L 157, 30.4.2004, s. 100).

⁵ EGT C [...] [...], s. [...]

fast bränsle motsvarande dess energiinnehåll. Med tanke på materialets olikartade kvalitet och energinnehåll och de därav följande svårigheterna att fastställa en exakt skattenivå och med tanke även på de små mängder som berörs, kan en fullständig befrielse godtagas som en tillfällig åtgärd. Befrielsen bör därför vara tidsbegränsad.

- (5) Den brittiska statskassans årliga kostnad för den nuvarande skattebefrielsen inom hela sektorn uppgår till cirka 100 000 pund sterling. I den mån som skattebefrielsen avser statligt stöd gäller de normala reglerna. Befrielsen förefaller att omfattas av kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse⁶. Om fördelen för ett enda företag överskrider det tak som fastställs i den förordningen skall detta anmälas till kommissionen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget⁷.
- (6) Kommissionen ser regelbundet över skattenedsättningar och skattebefrielser för att säkerställa att de inte medför en snedvridning av konkurrensen, att de inte stör den inre marknadens funktion och att de inte är oförenliga med gemenskapens miljöskydds-, energi- och transportpolitik.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förenade kungariket bemyndigas att tillämpa en befrielse från punktskatter på lågvärdigt fast bränsle, dvs. av mindre än 15 pund sterling per ton.

Artikel 2

Detta beslut skall upphöra att gälla den 31 december 2009.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till konungariket Storbritannien och Nordirland.

Utfärdat i Bryssel

*På rådets vägnar
Ordförande*

⁶ EGT L 10, 13.1.2001, s. 30.

⁷ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.